

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 994

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 488 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	2-4	111. — Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014	10
Decizia nr. 698 din 7 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 ¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală	5-7	334/1.848/3.032. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2017 al Societății Comerciale PISCICOLA — S.A. Călărași din coordonarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură	11-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
876. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2007 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire a municipiului Bârlad”, județul Vaslui	8-9	14. — Regulament privind abrogarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 6/2013 emis în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
717. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Adrian-Daniel Găvruta a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.....	9		
718. — Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Șerban Claudiu Octavian, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.....	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 27 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea-Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Loz Itzhak în Dosarul nr. 27.631/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.630D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.589D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Ana Pădineanț în Dosarul nr. 5.887/290/2016 al Judecătoriei Reșița. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.589D/2016 la Dosarul nr. 1.630D/2016, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 4 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 27.631/3/2016, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**, excepție ridicată de Loz Itzhak într-o cauză ce are ca obiect contestație privind durata procesului.

7. Prin Încheierea din 19 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.887/290/2016, **Judecătoria Reșița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**, excepție ridicată de Ana Pădineanț într-o cauză ce are ca obiect contestație privind durata procesului.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate creează un dezechilibru între persoanele care au calitatea de părți în dosarele penale începute înainte de 1 februarie 2014 și persoanele care au calitatea de părți în dosarele penale începute după această dată, în sensul că doar acestea din urmă pot introduce o contestație privind durata rezonabilă a procesului penal. În acest mod, egalitatea în drepturi a cetățenilor, accesul liber la justiție, precum și caracterul justiției de a fi unică, imparțială și egală pentru toți sunt flagrant periclitate. Se creează, astfel, un dezechilibru procesual, persoana acuzată neavând acces liber la justiție și fiind în imposibilitatea de a ataca lipsa de activitate a procurorului de caz.

9. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că principiul liberului acces la justiție are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau niciun grup social. Cu toate acestea, el poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă, în toate cazurile, accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura sunt stabilite de lege. Împrejurarea că procesele începute sub imperiul legii vechi nu sunt susceptibile de cenzura ce poate fi exercitată pe calea contestației privind durata rezonabilă a procesului penal nu echivalează cu afectarea principiului constituțional referitor la caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal, în condițiile în care art. 8 din Codul de procedură penală prevede că „organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil”. Așadar, instanța de judecată apreciază că, indiferent de regimul juridic sub imperiul căruia au început procesele, organele judiciare sunt obligate să respecte un termen rezonabil de soluționare a cauzelor.

10. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, instanța judecătorească susține că dispoziția legală contestată nu afectează principiul egalității cetățenilor în fața legii, stabilirea unui regim legal diferit fiind determinat de existența unor situații diferite, deoarece persoanele ale căror

procese au început înainte de data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală și cele ale căror procese au început după această dată nu se află în aceeași situație juridică. Astfel, în condițiile în care procesul penal este guvernat de reguli procedurale diferite pentru fiecare categorie în parte, cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferențiat este justificat.

11. **Judecătoria Reșița** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că, potrivit art. 13 alin. (1) din Codul de procedură penală, legea procesuală se aplică în procesul penal actelor efectuate și măsurilor dispuse, de la intrarea ei în vigoare și până în momentul ieșirii din vigoare, cu excepția situațiilor prevăzute în dispoziții tranzitorii. Astfel, aplicarea normelor procesuale penale în timp este guvernată de regula activității, această regulă fiind aplicabilă tuturor normelor juridice, nu numai celor de procedură. Mai mult, legea procesuală este de imediată aplicare, toate activitățile procesuale desfășurându-se numai în conformitate cu legea în vigoare în momentul efectuării actului sau al îndeplinirii măsurii procesuale ori procedurale. Prin dispozițiile criticate, legiuitorul a instituit o excepție de la această regulă, stabilind că „Dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, referitoare la contestația privind durata rezonabilă a procesului penal, se aplică numai proceselor penale începute după intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010”. În acest context, instanța apreciază că egalitatea în fața legii este încălcată prin excepția reglementată de dispozițiile criticate, întrucât, în cazul de față, procedura remediu, reglementată de dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală, vizează atitudinea pasivă a organelor judiciare, și, din această perspectivă, cele două categorii de persoane, respectiv cele ale căror procese au început înaintea datei intrării în vigoare a Codului de procedură penală și cele ale căror procese au început după această dată, se află în situații identice — respectiv lipsa de celeritate a organelor judiciare în desfășurarea procedurilor. Faptul că procesul penal a început înainte sau după data de 1 februarie 2014 nu realizează o diferență semnificativă între cele două categorii, care să fie de natură a interzice primeia dreptul de a apela la o instituție procesuală al cărei scop a fost tocmai acela de a acoperi lipsa, în sistemul de drept penal român, a unui remediu procesual prin care instanțele să dispună accelerarea procedurilor pendente și de a armoniza standardele naționale cu exigențele respectării dreptului la un proces echitabil, astfel cum acesta rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** arată că normele de reglementare a competenței instanțelor judecătorești, a gradelor de jurisdicție, precum și a căilor de atac constituie reguli de procedură, a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, se poate face numai prin lege. Sub imperiul vechii legi procesuale penale, nu exista o procedură prin care, dacă activitatea de urmărire penală sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, să se poată face contestație, solicitându-se accelerarea procedurii. Legiuitorul infraconstituțional, în cadrul amplei reforme a sistemului de drept penal și procesual penal, a optat pentru introducerea unei astfel de proceduri și, dând expresie principiului constituțional potrivit căruia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”, a prevăzut, în art. 105 din Legea nr. 255/2013, că această procedură referitoare la contestația privind durata procesului penal se aplică numai pentru procesele începute

după intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010. În continuare, apreciază că cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 612 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2012 sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în cazul prezentei excepții, legiuitorul optând pentru un criteriu obiectiv și rezonabil, respectiv data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, dispozițiile acestuia fiind operante pentru toți inculpații aflați în aceeași situație juridică. Apreciază, de asemenea, că dispozițiile legale criticate sunt norme tranzitorii, menite să dea eficiență aplicării în timp a noilor reglementări privind procedura penală.

14. În final, Guvernul susține că nici pretinsa încălcare a prevederilor art. 124 din Constituție nu este întemeiată, având în vedere faptul că dispozițiile legale criticate nu afectează unicitatea sau imparțialitatea justiției ori înfăptuirea acesteia în mod egal pentru toți. De asemenea, apreciază că dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și discriminări, fiind conforme cu prevederile art. 16 din Constituție.

15. **Avocatul Poporului** arată că și-a exprimat punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate în dosarele nr. 135D/2015 și nr. 315D/2014, acesta fiind reținut în Decizia nr. 154 din 17 martie 2015. Cu acel prilej, Avocatul Poporului a apreciat că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și ale art. 53, întrucât reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept procesual nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia. Astfel, textele de lege criticate reprezintă o garanție a aplicării art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind introduse motivat de necesitatea existenței unor remedii care să permită examinarea unei pretense încălcări a dreptului la un proces echitabil, prin neîndeplinirea într-o durată rezonabilă a activității de urmărire penală sau de judecată.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, cu următorul conținut: „*Dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, referitoare la contestația privind durata rezonabilă a procesului penal, se aplică numai proceselor penale începute după intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010.*”

19. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 18 alin. (1) referitor la cetățenii străini și apatrizi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție,

art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 255/2013 din perspectiva unor critici similare, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 589 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 16 ianuarie 2015, paragrafele 15—16, Curtea a statuat că, fiind vorba de norme penale ce aparțin domeniului procedural, acestea sunt guvernate de principiul activității, ceea ce înseamnă că legea se aplică din momentul intrării în vigoare și până la momentul ieșirii sale din vigoare. Astfel, la aplicarea legii procesual penale nu se ia în considerare data săvârșirii infracțiunii, ci data la care se efectuează actul procesual sau procedural, chiar dacă procesul a fost început anterior intrării în vigoare a legii. Totodată, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege”.

21. Totodată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 154 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 21 aprilie 2015, paragraful 22, a statuat că, prin dispozițiile legale deduse controlului de constituționalitate, legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații diferite. De asemenea, Curtea a statuat că textul de lege criticat nu stabilește vreo distincție sau discriminare, motiv pentru care nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție. Câtă vreme procesul penal este guvernat de alte reguli procedurale pentru fiecare categorie în parte, este evident că, din această perspectivă, cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferențiat este pe deplin justificat. Prin urmare, în cauză nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Loz Itzhak în Dosarul nr. 27.631/3/2016 al Tribunalului București — Secția I penală și de Ana Pădineanț în Dosarul nr. 5.887/290/2016 al Judecătoriei Reșița și constată că dispozițiile art. 105 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și Judecătoriei Reșița și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

22. Referitor la invocarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea a constatat că principiul liberului acces la justiție are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social. Cu toate acestea, el poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura sunt stabilite de lege. Este îndeobște admis că procesul penal se desfășoară sub autoritatea ordinii normative de drept care capătă caracter efectiv prin constrângere și conformare, sens în care, dimpotrivă, tocmai în realizarea dreptului la un proces echitabil, situația nou-reglementată, dacă s-ar aplica retroactiv, adică proceselor începute sub imperiul legii vechi, ar duce la afectarea previzibilității legii ce guvernează procesul. Mai mult, împrejurarea că procesele începute sub imperiul legii vechi nu sunt susceptibile de cenzura ce poate fi exercitată pe calea contestației privind durata rezonabilă a procesului nu echivalează cu afectarea principiului constituțional consacrat de art. 21, deoarece, în acord cu art. 8 referitor la caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal din Codul de procedură penală, „*Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât [...] orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil*”. Prin urmare, indiferent de regimul juridic sub autoritatea căruia au fost începute procesele, organele judiciare, în deplin acord cu principiul legalității procesului penal consacrat de art. 2 din Codul de procedură penală, sunt obligate să respecte un termen rezonabil de soluționare a cauzelor.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea apreciază că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 7 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de societățile comerciale Git Land — S.R.L. din Timișoara, Econsa Grup — S.A. din București și Ilsa Land — S.R.L. din Timișoara, în dosarele nr. 3.003/1/2016, nr. 2.493/1/2016 și nr. 2.384/1/2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.877D/2016, nr. 1.878D/2016 și nr. 139D/2017.

2. Dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 17 octombrie 2017, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 7 noiembrie 2017, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 16 septembrie 2016 și 18 noiembrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 3.003/1/2016, nr. 2.493/1/2016 și nr. 2.384/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de societățile comerciale Git Land — S.R.L. din Timișoara, Econsa Grup — S.A. din București și Ilsa Land — S.R.L. din Timișoara în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații referitoare la dispunerea unor măsuri asigurătorii în privința autoarelor excepției, printr-o decizie penală.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd o cale de atac împotriva hotărârilor prin care se dispune luarea măsurilor asigurătorii. Se arată în acest sens că, prin Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2016, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 250 alin. (6) din Codul de procedură penală, care nu permite și contestarea luării măsurii asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată, este neconstituțională. Ca urmare a pronunțării acestei decizii, legiuitorul a completat Codul de procedură penală, cu art. 250¹, prin care a reglementat calea de atac a contestației împotriva încheierii prin care s-a dispus

luarea unei măsuri asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară, de instanța de judecată sau de instanța de apel. Se susține însă că soluția legislativă anterior menționată nu acoperă toate ipotezele juridice în care sunt luate măsurile asigurătorii, întrucât acestea pot fi dispuse atât prin încheieri, cât și prin hotărâri. Se face trimitere, în acest sens, la considerentele Deciziei nr. 24 din 20 ianuarie 2016, paragrafele 18, 19, 22, 23, 24, 25, 28 și 30. De asemenea, este invocat art. 8 din Directiva 2014/42/UE privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, conform căreia statele membre sunt obligate să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele afectate de măsurile reglementate prin directiva anterior menționată au dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil, în vederea exercitării drepturilor acestora. Se susține că ipoteza în care măsurile asigurătorii sunt adoptate de instanța de judecată prin decizie, concomitent soluționării apelului, produce aceleași consecințe juridice din perspectiva încălcării normelor constituționale prevăzute la art. 21 alin. (1) și alin. (3), art. 24 și art. 44. Se mai susține că prevederile art. 250 alin. (8) din Codul de procedură penală nu asigură persoanelor interesate o cale de atac efectivă împotriva dispoziției instanței de judecată prin care a fost luată o măsură asigurătorie, ci doar o cale de control a modalității de punere în executare a măsurilor asigurătorii dispuse. Se observă, totodată, că există opinii doctrinare conform cărora atacarea luării măsurilor asigurătorii dispuse printr-o decizie judecătorească definitivă este imposibilă, întrucât aceasta se bucură de autoritate de lucru judecat. Se apreciază însă că autoritatea de lucru judecat nu poate fi prejudiciată de contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cuprinsul deciziei, câtă vreme contestația se referă, în mod punctual, la legalitatea și temeinicia luării respectivelor măsuri față de persoane care nu sunt părți în procesul penal, fără a pune în discuție modalitatea de soluționare a fondului căii de atac. Se arată, totodată, că o hotărâre judecătorească definitivă nu are autoritate de lucru judecat față de o terță persoană din perspectiva luării măsurilor asigurătorii, caracterul său irefragabil fiind înlăturat, *de plano*, cel puțin pentru următoarele rațiuni: 1. autoritatea de lucru judecat operează *in rem*, și nu *in personam*; 2. efectele hotărârilor penale definitive se produc doar față de părțile procesului penal; 3. lipsesc elementele autorității de lucru judecat; 4. soluția contrară ar determina încălcarea dreptului la apărare al persoanelor care au calitatea de terți în raport cu cauza penală soluționată prin decizie penală definitivă.

5. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se arată că accesul liber la justiție, reglementat la art. 21 din Constituție, poate fi supus unor condiționări legale, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului penal revenind legiuitorului. Se susține, de asemenea, că dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul de a exercita o cale de atac; or, din această perspectivă, prevederile art. 250¹ din Codul de procedură penală sunt în acord cu cele ale art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale. Astfel, contestația împotriva măsurilor asigurătorii se poate exercita, conform textelor criticate, în condițiile strict și limitativ prevăzute de legiuitor și nu împiedică părțile interesate să apeleze la instanțele judecătorești, să fie apărute și să promoveze căile de atac prevăzute de lege, bucurându-se, prin urmare, de dreptul la un proces echitabil. În fine, se arată că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, prin urmare, și a căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, acesta fiind sensul prevederilor art. 129 din Constituție, care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, aspect ce rezultă din trimiterile la „condițiile legii” pe care le fac dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală. Se mai susține că prevederile art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție, ci dau eficiență acestui drept fundamental prin reglementarea expresă a posibilității oricărei persoane interesate de a contesta, în fața unei instanțe judecătorești, încheierea prin care s-au dispus măsuri asigurătorii.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) *Împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară, de instanța de judecată sau de instanța de apel, inculpatul, procurorul sau orice altă persoană interesată poate face contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune, după caz, la judecătorul de cameră preliminară, instanța de judecată sau instanța de apel care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, după caz, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, respectiv instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.*

(2) *Contestația împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară de la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție a luat o măsură asigurătorie se soluționează de un complet format din 2 judecători de cameră preliminară, iar contestația împotriva încheierii prin care Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în primă instanță sau în apel, a luat o măsură asigurătorie se soluționează de Completul de 5 judecători.*”

11. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și alin. (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) referitor

la dreptul la apărare, art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată și art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în cauzele în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, prin Decizia penală nr. 862A/8 iunie 2015, având caracter definitiv, a menținut măsura sechestrului asigurător asupra unor bunuri aparținând autoarelor excepției, măsură dispusă prin ordonanțe ale procurorului, măsură care a fost extinsă asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând autoarelor excepției. Ulterior pronunțării, de către Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, a Deciziei penale nr. 862A/8 iunie 2015, Agenția Națională de Administrare Fiscală a procedat la punerea acestora în executare, prin emiterea unor somații de plată, fără ca autoarele excepției de neconstituționalitate să poată formula contestații împotriva măsurilor astfel dispuse.

13. Curtea constată că dispozițiile art. 250¹ din Codul de procedură penală au fost introduse în legislația procesuală penală prin prevederile art. II pct. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, în urma pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 24 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 12 aprilie 2016, prin care instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 250 alin. (6) din Codul de procedură penală, care nu permite și contestarea luării măsurii asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată, este neconstituțională.

14. Prin intervenția legislativă mai sus menționată, legiuitorul a reglementat contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecății, prevăzând, prin art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, dreptul inculpatului, al procurorului sau al oricărei altei persoane interesate de a formula contestație împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară, de instanța de judecată sau de instanța de apel, fără a prevedea însă posibilitatea contestării măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecății prin hotărâre definitivă.

15. Această manieră de reglementare este justificată, întrucât, conform prevederilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsurile asigurătorii pot fi dispuse fie în cursul urmăririi penale, de către procuror, prin **ordonanță**, fie în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății, de către judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului **prin încheiere motivată**. Prin urmare, de principiu, **Codul de procedură penală nu prevede ipoteza dispunerii măsurilor asigurătorii nici prin rechizitoriu, nici printr-o sentință sau decizie penală. Cu titlu de excepție, art. 397 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede dispunerea măsurilor asigurătorii prin sentință, cu prilejul soluționării laturii civile a cauzei penale, numai în vederea asigurării reparațiilor civile**. Astfel, conform dispoziției legale anterior referite, când instanța admite acțiunea civilă, examinează necesitatea luării măsurilor asigurătorii privind reparațiile civile, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior. Împotriva acestei sentințe poate fi însă formulat apel, conform dispozițiilor art. 408—425 din Codul de procedură penală, cale de atac integral devolutivă și deci care poate privi inclusiv contestarea măsurilor asigurătorii.

16. De asemenea, art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) și art. 251 din Codul de procedură penală fac vorbire despre dispunerea măsurilor asigurătorii prin încheiere. Astfel, în cuprinsul dispozițiilor art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală,

legiuitorului a folosit sintagmele „împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri asigurătorii” și „judecătorul de cameră preliminară, instanța de judecată sau instanța de apel care a pronunțat încheierea atacată”, în cuprinsul prevederilor art. 250¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, poate fi regăsită sintagma „contestația împotriva încheierii”, iar în cuprinsul art. 251 alin. (3) al art. 251 din Codul de procedură penală legiuitorului a folosit expresia „ordonanța sau încheierea de luare a măsurii asigurătorii se aduce la îndeplinire”.

17. Faptul că, în concepția legiuitorului, măsurile asigurătorii se pot lua doar până la pronunțarea unei hotărâri definitive derivă și din natura și scopul dispunerii măsurilor asigurătorii, care sunt măsuri procesuale cu caracter real, al căror efect este cel de indisponibilizare a bunurilor, mobile sau imobile, ce aparțin suspectului, inculpatului sau părții responsabile civilmente, în scopul evitării ascunderii, distrugerii, înstrăinării sau sustragerii lor de la urmărire. Dispunerea acestor măsuri se face, potrivit art. 249 alin. (3)—(5) din Codul de procedură penală, pentru garantarea executării pedepsei amenzii, în vederea confiscării speciale sau a confiscării extinse sau în scopul reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea plății amenzilor și a cheltuielilor judiciare, ce ar putea fi dispuse în soluționarea respectivei cauze. În realizarea acestei finalități, măsurile asigurătorii constau în indisponibilizarea bunurilor avute în vedere, prin instituirea unui sechestrului asupra lor.

18. Așa fiind, măsurile asigurătorii au un caracter provizoriu, având rolul de a bloca orice activitate a suspectului, a inculpatului, a persoanei responsabile civilmente sau a oricărei altei persoane în posesia sau proprietatea căreia se află bunurile, activități ce pot consta, astfel cum am precizat anterior, în ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea bunurilor vizate.

19. Mai mult, pentru a fi eficientă, dispunerea măsurilor asigurătorii se face pe baza analizei valorilor implicate în cauză, respectiv a valorii prejudiciului sau a sumelor probabile ce ar trebui confiscate, a bonității suspectului sau a inculpatului și a valorii patrimoniului de care acesta dispune. În urma acestei analize, organele judiciare pot proceda la tratarea diferențiată a suspectilor sau a inculpaților dintr-o cauză dată, putând să aprecieze, în mod unilateral, necesitatea instituirii sechestrului asigurător. Aceste aspecte sunt determinate de faptul că valoarea bunurilor sechestrate trebuie să fie apropiată de valoarea bunurilor care ar putea fi confiscate după soluționarea raportului penal de conflict, în cazul stabilirii vinovăției, dacă se impune dispunerea confiscării.

20. Toate aceste considerente, relevă **caracterul temporar al măsurilor asigurătorii, care, pentru a-și îndeplini scopul**

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de societățile comerciale Git Land — S.R.L. din Timișoara, Econsa Grup — S.A. din București și Ilsa Land — S.R.L. din Timișoara în dosarele nr. 3.003/1/2016, nr. 2.493/1/2016 și nr. 2.384/1/2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

prevăzut de legiuitor, vor fi dispuse în cauzele penale pe parcursul soluționării acestora până în momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești definitive. Acesta este motivul pentru care legiuitorului a prevăzut dispunerea măsurilor asigurătorii prin încheiere sau prin sentință, nu și prin decizie, necesitatea dispunerii lor putând interveni oricând pe parcursul procesului penal. Însă, din punctul de vedere al dreptului la un proces echitabil, se impune, ca o cerință fundamentală, asigurarea dreptului persoanei interesate de a contesta măsura asigurătorie dispusă cu privire la bunurile pe care le are în patrimoniu, aspect ce implică supunerea acestei măsuri unui control judecătoresc efectiv, prin exercitarea unei căi de atac.

21. Ulterior, prin soluționarea definitivă a cauzei, instanța de judecată va dispune fie confiscarea bunurilor sechestrate în cursul judecății, fie folosirea lor pentru repararea pagubei produse prin infracțiune, ori pentru plata amenzilor sau a cheltuielilor judiciare, fie ridicarea sechestrului asigurător, în situația în care constată că bunurile indisponibilizate nu sunt necesare pentru punerea în executare a hotărârii judecătorești pronunțate. Or, **hotărârea definitivă este executorie, din momentul pronunțării, și cu privire la aceste aspecte, astfel că luarea măsurilor asigurătorii prin decizie nu are rațiune**, motiv pentru care legiuitorului nu a prevăzut-o.

22. Prin urmare, dispunerea măsurilor analizate printr-o hotărâre judecătorească definitivă nu se justifică, prin raportare la rațiunea noțiunii de „măsuri asigurătorii”, motiv pentru care nu a fost reglementată de către legiuitor nici ipoteza contestării măsurilor asigurătorii dispuse prin astfel de hotărâri. Pe de altă parte, doar în această ipoteză, a dispunerii măsurilor asigurătorii prin încheiere, este asigurată efectivitatea căii de atac a contestației reglementate la art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală. De asemenea, atunci când măsurile asigurătorii sunt luate prin sentință, apelul, fiind o cale de atac integral devolutivă, poate privi și contestarea acestora.

23. În aceste condiții, argumentele formulate de autoarele excepției de neconstituționalitate **relevă o greșită înțelegere și aplicare a dispozițiilor legale ale art. 249 din Codul de procedură penală de către instanțele de judecată**, cu prilejul dispunerii măsurilor asigurătorii, aspecte ce nu implică însă neconstituționalitatea prevederilor art. 250¹ alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală. Or, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 20, Curtea Constituțională a statuat că nu poate fi efectuat controlul de constituționalitate asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările eronate și izolate ale unor instanțe judecătorești.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2007 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire a municipiului Bârlad”, județul Vaslui

În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere — S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2007 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire a municipiului Bârlad”, județul Vaslui, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 8 noiembrie 2007, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, de la capitolul 84.01 «Transporturi», titlul 58 «Proiecte cu finanțare din fonduri externe

nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020», în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.”

2. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Felix Stroe

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sirma Caraman,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 6 decembrie 2017.
Nr. 876.

ANEXĂ
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2007)

CARACTERISTICILE PRINCIPALE

și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire a municipiului Bârlad”

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. — D.R.D.P. Iași

Amplasament: județul Vaslui

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA): (în prețuri la data de 8.05.2017/1 euro = 4,5467 lei) din care:	mii lei	202.712
— construcții-montaj (C+M):	mii lei	168.395
Eșalonarea investiției (INV/C+M):		
Anul I	mii lei	59.124/50.000
Anul II	mii lei	84.465/68.390
Anul III	mii lei	59.123/50.005

Capacități:		
Lungime totală	km	11,281
Lățime platformă	m	10,00
din care: parte carosabilă	m	2 x 3,50
Poduri	buc.	4
Pasaje	buc.	3
Intersecții la nivel	buc.	2
Parcări	buc.	2
Durata de realizare a investiției:	luni	30

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform prevederilor Normativului P100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, de la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020”, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Adrian-Daniel Găvruta a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale**

Având în vedere propunerea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale formulată prin Adresa nr. 5.994 din 22 noiembrie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/21.165 din 22 noiembrie 2017, precum și Avizul favorabil nr. 65.164/2017 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale de către domnul Adrian-Daniel Găvruta,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian-Daniel Găvruta exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind stabilirea atribuțiilor domnului Șerban Claudiu Octavian, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Culturii și Identității Naționale prin Adresa nr. 8.603 din 6.12.2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/22.176/R.B. din 8.12.2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Șerban Claudiu Octavian, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Culturii și Identității Naționale. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului culturii și identității naționale. Plata drepturilor

salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de către Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport lunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Culturii și Identității Naționale. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 14 decembrie 2017.
Nr. 718.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

**privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție
INFOSEC versiunea mai 2014**

În temeiul:

— art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Catalogul național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 12 mai 2014, denumit în continuare *Catalog*, se actualizează cu versiunea decembrie 2017.

(2) Catalogul prevăzut la alin. (1), versiunea decembrie 2017, se publică pe site-ul Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat și se actualizează periodic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 86/2017 privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 25 septembrie 2017, se abrogă.

Art. 4. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

Marius Petrescu

București, 5 decembrie 2017.
Nr. 111.

MINISTERUL
AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII
RURALE
Nr. 334
din 16 octombrie 2017

MINISTERUL MUNCII ȘI
JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 1.848
din 23 octombrie 2017

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 3.032
din 21 noiembrie 2017

ORDIN
pentru aprobarea bugetului
de venituri și cheltuieli pe anul 2017
al Societății Comerciale PISCICOLA — S.A. Călărași
din coordonarea Agenției Naționale
pentru Pescuit și Acvacultură

Având în vedere art. 1 lit. c) și art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare, al art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. II alin. (2) din Legea nr. 317/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura și al Protocolului de predare-preluare a acțiunilor pe care Agenția Domeniilor Statului le deține la societățile comerciale cu profil piscicol, a terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și alte terenuri aferente amenajărilor piscicole deținute de aceasta către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, având nr. 4.025 din 23.11.2009 (ADS) și nr. 7.192 din 23.11.2009 (ANPA),

având în vedere Referatul de aprobare al Direcției buget finanțe și efectuare plăți nr. 82.893 din 18 iunie 2017,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul muncii și justiției sociale și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2017 al Societății Comerciale PISCICOLA — S.A. Călărași, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli prevăzut la art. 1 reprezintă limite maxime ce nu pot fi depășite.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Societatea Comercială PISCICOLA — S.A. Călărași va efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor.

Art. 3. — Societatea Comercială PISCICOLA — S.A. Călărași, aflată în coordonarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Dănuț Alexandru Potor,
secretar de stat

p. Ministrul muncii
și justiției sociale,
**Adrian Marius
Rîndunică,**
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor
publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE: AGENȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ
Operatorul economic: Societatea Comercială PISCICOLA — S.A. Călărași
Sediul/Adresa: Călărași, DN3, km 112 + 980, partea dreaptă
Cod unic de înregistrare: RO1923799

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2017**

- mii lei -

0	1	INDICATORI	Nr. rd.	Realizat an 2016	Propuneri an 2017	%	Estimări an 2018	Estimări an 2019	%	
									9 = 7/5	10 = 8/7
0	1	2	3	4	5	6 = 5/4	7	8	9	10
I.		VENITURI TOTALE (rd. 1 = rd. 2 + rd. 5 + rd. 6)	1	574	575	100	575	575	100	100
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	574	575	100	575	575	100	100
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0	0		0	0	0	0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0	0		0	0	0	0
	2	Venituri financiare	5	0	0		0	0	0	0
	3	Venituri extraordinare	6	0	0		0	0	0	0
II		CHELTUIELI TOTALE (rd. 7 = rd. 8 + rd. 20 + rd. 21)	7	548	573	105	555	555	97	100
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	548	573	105	555	555	97	100
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	80	90	113	85	85	98	100
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	10	61	65	106	65	65	100	100
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	335	372	111	379	379	102	100
	C0	Cheltuieli de natură salarială (rd. 13 + rd. 14)	12	257	285	111	290	290	102	100
	C1	ch. cu salariile	13	240	260	108	265	265	102	100

	C2	bonusuri	14	17	25	147	25	25	100	100
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	0	0	0	0	0	0	0
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	0	0	0	0	0	0	0
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	19	22	116	22	22	100	100
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	59	65	110	67	67	103	100
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	72	46	64	26	26	57	100
2		Cheltuieli financiare	20	0	0	0	0	0	0	100
3		Cheltuieli extraordinare	21	0	0	0	0	0	0	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	26	2	8	20	20	0	100
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	4	0	0	4	4	0	100
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	22	2	9	16	16	800	100
	1	Rezerve legale	25	1	0	0	1	1	0	100
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0	0	0	0	0	0	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0	0	0	0	0	0	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	0	0	0	0	0	0	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0	0	0	0	0	0	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	21	2	10	15	15	750	100

	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	0	0	0	1	1	0	100
	8	Minimum 90% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	19	2	11	14	14	700	100
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	19	2	11	14	14	700	100
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	0	0	0	0	0	0	0
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	0	0	0	0	0	0	0
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la rd. 31 - rd. 32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	2	0	0	0	0	0	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0	0	0	0	0	0	0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	0	0	0	0	0	0	0
	a)	cheltuieli materiale	38	0	0	0	0	0	0	0
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0	0	0	0	0	0	0
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	40	0	0	0	0	0	0	0
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	0	0	0	0	0	0	0
	e)	alte cheltuieli	42	0	0	0	0	0	0	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	0	0	0	0	0	0	0
	1	Alocații de la buget	44	0	0	0	0	0	0	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	0	0	0	0	0	0	0

IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	0	0	0	0	0	0	0
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47							
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	8	8	100	8	8	100	100
	2	Nr. mediu de salariați total	49	8	8	100	8	8	100	100
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	2677	2969	111	3021	3021	102	100
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (rd. 13/rd. 49)/12*1000	51	2500	2708	108	2760	2760	102	100
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd. 2/rd. 49)	52	72	72	100	72	72	100	100
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	0	0	0	0	0	0	0
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (rd. 7/rd. 1)x1000	54	955	996	104	965	965	97	100
	8	Plăți restante	55	0	0	0	0	0	0	0
	9	Creanțe restante	56	258	226	87	160	160	71	100

*) Rd.50 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr. 2

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

privind abrogarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 6/2013 emis în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Legii nr. 210/2017 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit deliberărilor din ședința Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 6 decembrie 2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. 1. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 6/2013 emis în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și

registrele centrale de tranzacții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 21 ianuarie 2014, se abrogă la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Art. 2. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acestuia.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Ovidiu Răzvan Wlassopol

București, 7 decembrie 2017.

Nr. 14.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

